

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 januari 2020 met nummer RvVb-A-1920-0416
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0220-A

Verzoekende partij	de LEIDEND AMBTENAAR van het Agentschap NATUUR EN BOS vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Thomas QUINTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Verwerende partij	de provincie ANTWERPEN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomenende partij	de nv BETOFIN vertegenwoordigd door advocaten Els DESAIR en Wout VAN DE VENSTER met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Lange Klarenstraat 22

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 5 november 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout van 7 mei 2018 ontvankelijk, en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een woning op het perceel gelegen te 2920 Kalmthout, De Vletlaan 120, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 311 L (lot 120).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 februari 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 14 maart 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 10 december 2019.

Advocaat Thomas QUINTENS voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Els DESAIR voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 14 februari 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het bouwen van een woning”* op het perceel gelegen te 2920 Kalmthout, De Vletlaan 120.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977, in woonpark.

Het perceel ligt ook als lot 120 binnen de omschrijving van een vergunde niet-ervallen verkaveling ‘056/010-2’ van 13 oktober 1977, als wijziging van een verkavelingsvergunning van 14 september 1970 (150 loten) en van 22 september 1962 (146 loten).

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 17 april 2018 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert overeenkomstig het eensluidend negatief advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar op 7 mei 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de tussenkomende partij op 3 juli 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op onbekende datum ongunstig.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 augustus 2018 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 21 augustus 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 augustus 2018 gegrond en verleent een omgevingsvergunning onder voorwaarden.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hierover geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij verwijst ter verantwoording van haar belang bij het vernietigingsberoep naar artikel 105, §2, 3° van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet). Zij heeft over de aanvraag ongunstig advies uitgebracht.

2.

De tussenkomende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is omdat het (op 9 maart 2018 ingewonnen) advies van het Agentschap voor Natuur en Bos laattijdig is uitgebracht.

3.

De verzoekende partij antwoordt dat zij krachtens artikel 105, §2, 3° Omgevingsvergunningsdecreet van rechtswege belanghebbende is.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105, §2, 3° Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep tegen een in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning bij de Raad kan worden ingesteld door *“de leidend ambtenaar van de adviesinstantie vermeld in artikel 24 of in artikel 42 of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, als die instantie tijdig advies heeft verstrekt of als aan hem ten onrechte niet om advies werd verzocht”*.

Het Agentschap voor Natuur en Bos is (krachtens de artikelen 35, §4 en 37, 38 en 38/3 en 4 Omgevingsvergunningsbesluit) een adviesinstantie, zoals bedoeld in artikel 24 en artikel 42 Omgevingsvergunningsdecreet.

2.

Volgens artikel 105, §2, 3° Omgevingsvergunningsdecreet is de leidend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van rechtswege belanghebbende indien die instantie tijdig advies heeft verstrekt of wanneer dat advies ten onrechte niet gevraagd is. Overeenkomstig artikel 43 Omgevingsvergunningsdecreet stelt de Vlaamse regering de adviestermijnen vast.

De voorliggende aanvraag is ingediend volgens de vereenvoudigde vergunningsprocedure. Artikel 82, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsbesluit) bepaalt dat de adviesinstanties, vermeld in het eerste lid, 2° van dit besluit, en waaronder dus ook het Agentschap voor Natuur en Bos, advies uitbrengen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. De vervaltermijn, vermeld in het eerste lid, gaat in op de dag na de dag van ontvangst van de adviesvraag van het bevoegde bestuur.

3.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het advies digitaal is ondertekend op 17 april 2018. Onafgezien van het verwarrend verschil in data zoals deze vermeld worden in de nota's van partijen kan het advies alleszins niet verstrekt zijn vóór de datum van de digitale ondertekening ervan, nog daargelaten de vraag of de datum van de digitale ondertekening dezelfde is van de *upload* in het Omgevingsloket. Volgens het administratief beroepschrift is het advies pas op 19 april 2018 geüpload). Wat er ook van zij is 17 april 2018 de vroegst mogelijke datum van het advies in functie van de termijnberekening.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan het Agentschap voor Natuur en Bos digitaal advies is gevraagd op 9 maart 2018.

De verzoekende partij brengt noch in haar toelichtende nota noch ter zitting motieven aan die kunnen aantonen dat de laattijdigheid van haar advisering berust op overmacht of haar om welke reden ook niet zou kunnen verweten worden. Het beroep van de verzoekende partij is bijgevolg onontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv BETOFIN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 januari 2020 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH